

THIMÁR ATTILA (1969) Budapest

THIMÁR ATTILA

Időképek – képidők

Járai László képeihez

A fényképezést feltalálásakor elsörendűen technikai vívmánynak tartották, s később, mikor már művészetként is kezdték értelmezni, még mindig technikai művészetként beszéltek róla. Aztán változtak az idők, és a 20. század folyamán, különösen az utolsó évtized óta a technikai újítások olyan módon alakították át világunkat, hogy a fényképezésben rejlő technika szinte már nem is játszott szerepet a fotók elkészítésében.

JÁRAI LÁSZLÓ, Minden reggel, 2016

Mi válik ezután a képek érdekességének, értékességének mércéjévé? Leginkább az, hogy milyen gondolati-szellemi tartalmat tud közvetíteni. Ezek közül az egyik leginkább fontos téma az idő ábrázolhatóságának problémája. Hogy lehet megjeleníteni a képeken az időt? A felvétel készítése néhány töredék másodpercnyi, a képben mindaz lesz fontos, ami ezen túlmutat, ami kitágítja az időt. Pedig a kép megpillantása, végigpásztázása sem lesz több, mint egy-két perc. A fotósok egyik legnagyobb kihívása ez. A múltó, álló, terjedő idő térbeli leképezése szimmetria-tempókkal, perspektivikus váltásokkal, felületek-formák interakcióival. Mindeközben vigyázni kell arra is, hogy elkerüljék a mozgóképek sorozatszerű felvételezési módszerét.

Ezen kérdések és megoldások között keresik útjaikat a fotográfusok, és közöttük Járai László is, aki kicsit ironikusan, kicsit szembefercskázva szemrevételezi a témát.

JÁRAI LÁSZLÓ (1993) Budapest

